

УКАЗ № 271

На основание чл. 98, т. 4 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за изменение и допълнение на Закона за опазване на земеделските земи, приет от XLIII Народно събрание на 4 декември 2015 г.

Издаден в София на 16 декември 2015 г.

Президент на републиката: Росен Плевнелиев

Подпечатан с държавния печат.

Министър на правосъдието: Христо Иванов

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за опазване на земеделските земи (обн., ДВ, бр. 35 от 1996 г.; изм., бр. 14 и 26 от 2000 г., бр. 28 от 2001 г., бр. 112 от 2003 г., бр. 18, 29 и 30 от 2006 г., бр. 13 и 64 от 2007 г., бр. 36 и 43 от 2008 г., бр. 10 и 103 от 2009 г., бр. 87 от 2010 г., бр. 19 и 39 от 2011 г., бр. 22, 38 и 91 от 2012 г., бр. 27 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г. и бр. 14 и 61 от 2015 г.)

§ 1. В чл. 2, ал. 4 след думата „оранжерии“ се добавя „и за линейни обекти по чл. 17а, ал. 2“.

§ 2. В чл. 8 ал. 2 и 3 се отменят.

§ 3. В чл. 11 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Съгласуването на проекта за рекултивация по ал. 2 се извършва от министъра на земеделието и храните или от оправомощено от него длъжностно лице, когато се предвижда рекултивация на земя за земеделски нужди и/или за включването ѝ в горски територии.“

2. Създава се ал. 4:

„(4) Извън случаите по ал. 3 съгласуването на проекта за рекултивация се извършва от:

1. министъра на околната среда и водите или от оправомощено от него длъжностно лице – за сгуроотвали, както и за сметища и други депа за отпадъци по смисъла на Закона за управление на отпадъците;

2. министъра на енергетиката или от оправомощено от него длъжностно лице за рекултивация, произтичаща от дейността на операторите по действащи разрешения за търсене и проучване или за проучване или концесии за добив за съответните съоръжения за минни отпадъци;

3. министъра на икономиката или от оправомощено от него длъжностно лице за рекултивация на закрити мини, рудници и съоръжения към тях, включени в подзаконови нормативни актове, регламентиращи дейностите по закриване на мини, рудници и минни съоръжения от въгледобива, рудодобива и уранодобива;

4. министъра на енергетиката или министъра на икономиката съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица – за хвостохранилища.“

§ 4. В чл. 17а се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Не се изисква утвърждаване на площадки и трасета за проектиране и промяна на предназначението на земеделски земи за изграждането на линейни обекти на техническата инфраструктура, когато те не са разположени на повърхността на терена и необходимата площ на всяко едно от прилежащите към тях съоръжения, разположени на терена, е до 15 кв. м, а за линейните обекти за пренос на електроенергия с ниво на напрежение 110 kV и по-високо – необходимата площ на всеки елемент от линейния обект е до 100 кв. м.“

2. Създава се ал. 3:

„(3) Промяна на предназначението на земеделските земи за неземеделски нужди, предвидена с влязъл в сила общ устройствен план, както и в случаите на предоставена концесия с решение на Министерския съвет, се извършва, без да се провежда процедура за утвърждаване на площадка или трасе за проектиране.“

§ 5. В чл. 21, ал. 2 думите „електроснабдяване, водоснабдяване, събиране или отвеждане на отпадни води“ се заличават.

§ 6. В чл. 23, ал. 3 думата „пета“ се заменя със „седма“ и накрая се добавя „при наличие на становище за присъединяване на обекта, издадено от съответния мрежови оператор“.

§ 7. В чл. 30, ал. 3 думите „за земи, предоставени безвъзмездно въз основа на акт на Министерския съвет на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти“ се заменят с „в случаите по чл. 22а, ал. 12 от Закона за насърчаване на инвестициите“.

§ 8. В чл. 39, ал. 2 изречение първо се изменя така: „В състава на комисията по ал. 1 се включва по един представител на Министерството на регионалното развитие и благоустройството, на Министерството на здравеопазването, на Министерството на правосъдието, на Министерството на околната среда и водите, на Министерството на икономиката, на Министерството на енергетиката, на Министерството на земеделието и храните и на Института по почвознание, агротехнологии и защита на растенията „Никола Пушкарров“ в структурата на Селскостопанската академия.“

§ 9. В чл. 40 се правят следните допълнения:

1. В ал. 1 се създават т. 9 и 10:

„9. спира процедурата за промяна на предназначението на земеделската земя, когато възникнат въпроси, свързани със здравни, строителни и други изисквания или с ограничения, предвидени в закон, до тяхното изясняване;

10. разрешава временно ползване на земеделска земя при условията и по реда на правилника за прилагане на закона.“

2. В ал. 3, изречение първо след думите „Решенията за“ се добавя „утвърждаване на площадки и трасета за проектиране, за“.

§ 10. В чл. 42, ал. 1 т. 5 се отменя.

§ 11. В допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В § 1 ал. 2 се отменя.

2. В § 2:

а) в ал. 2 думите „изградените сгради заплаща освен стойността на земята“ се заменят с „обекта заплаща“;

б) създава се ал. 3:

„(3) Когато земята, върху която е извършено строителството, е държавна или общинска собственост по смисъла на чл. 10б, ал. 5 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи и са заплатени сумите по ал. 2, собственикът на обекта може да придобие собствеността върху земята с променено предназначение по нейната пазарна цена по ред, определен с правилника за прилагането на закона.“

Преходни и заключителни разпоредби

§ 12. Започнатите до влизането в сила на този закон процедури за съгласуване на проект за рекултивация се довършват по досегашния ред.

§ 13. В Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (обн., ДВ, бр. 17 от 1991 г.; попр., бр. 20 от 1991 г.; изм., бр. 74 от 1991 г., бр. 18, 28, 46 и 105 от 1992 г., бр. 48 от 1993 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 1993 г. – бр. 64 от 1993 г.; изм., бр. 83 от 1993 г., бр. 80 от 1994 г., бр. 45 и 57 от 1995 г.; Решение № 7 и Решение № 8 на Конституционния съд от 1995 г. – бр. 59 от 1995 г.; изм., бр. 79 от 1996 г.; Решение № 20 на Конституционния съд от 1996 г. – бр. 103 от 1996 г.; изм., бр. 104 от 1996 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 1997 г. – бр. 15 от 1997 г.; изм., бр. 62, 87, 98, 123 и 124 от 1997 г., бр. 36, 59, 88 и 133 от 1998 г., бр. 68 от 1999 г., бр. 34 и 106 от 2000 г., бр. 28, 47 и 99 от 2002 г., бр. 16 от 2003 г., бр. 36 и 38 от 2004 г., бр. 87 от 2005 г., бр. 17 и 30 от 2006 г., бр. 13, 24 и 59 от 2007 г., бр. 36 и 43 от 2008 г., бр. 6, 10, 19, 44, 94 и 99 от 2009 г., бр. 62 от 2010 г., бр. 8 и 39 от 2011 г., бр. 25 и 44 от 2012 г., бр. 15, 16 и 66 от 2013 г., бр. 38, 49 и 98 от 2014 г. и бр. 12, 14, 31 и 61 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 37в:

а) в ал. 4, изречение второ думата „заповедта“ се заменя с „масивите за ползване могат да“;

б) алинея 16 се изменя така:

„(16) Директорът на областната дирекция „Земеделие“ след влизането в сила на заповедта по ал. 4 подава искане до общинския съвет за предоставяне на имотите – полски пътища, попадащи в масивите за ползване, по цена в размер на средното годишно рентно плащане за землището. Общинският съвет приема решение в едномесечен срок от подаване на искането. В 7-дневен срок от влизането в сила на решението кметът издава заповед, която се публикува на интернет страницата на общината. В едномесечен срок от издаване на заповедта ползвателите внасят по банкова сметка на общината сумата за определените за ползване полски пътища и сключват договори за съответната стопанска година с кмета на общината. Когато в едномесечен срок от искането общинският съвет не е приел решение, директорът на областната дирекция „Земеделие“ определя със заповед цена на имотите – полски пътища, в размер на средното годишно рентно плащане за землището. Заповедта се обявява в кметството и в сградата на общинската служба по земеделие и се публикува на интернет страницата на общината и на съответната областна дирекция „Земеделие“. Въз основа на заповедта ползвателите внасят сумата по банкова сметка на общината в едномесечен срок от издаването ѝ.“

2. В чл. 37о:

а) в ал. 1 т. 1 и 2 се изменят така:

„1. размера и местоположението на мерите, пасищата и ливадите за общо и за индивидуално ползване;

2. правила за ползването на имотите по т. 1.“;

б) в ал. 2:

аа) текстът преди т. 1 се изменя така: „Правилата за ползване на имотите по ал. 1, т. 1 съдържат:“;

бб) в т. 2, 3, 5, 7 и 12 думите „мерите и пасищата“ се заменят с „мерите, пасищата и ливадите“;

в) в ал. 4:

аа) в текста преди т. 1 думите „мерите и пасищата“ се заменят с „мерите, пасищата и ливадите“;

бб) в т. 2 думите „мери и пасища“ се заменят с „мери, пасища и ливади“;

вв) в т. 3 думите „мерите и пасищата“ се заменят с „мерите, пасищата и ливадите“;

г) в ал. 5 думите „мери и пасища“ се заменят с „мери, пасища и ливади“, а думите „мерите и пасищата“ се заменят с „мерите, пасищата и ливадите“;

д) алинея 7 се отменя;

е) в ал. 8 думите „мерите и пасищата“ се заменят с „мерите, пасищата и ливадите“.

3. В § 2в от допълнителните разпоредби:

а) алинея 1 се отменя;

б) в ал. 2 думите „и нечифтокопитни“ се заличават и накрая се добавя „и конете“.

§ 14. (1) В срок 5 години от влизането в сила на този закон земите по чл. 19, ал. 1 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи се предоставят от общинските съвети само при условията на § 27, ал. 2 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ДВ, бр. 62 от 2010 г.), както и за изпълнение на обекти от техническата инфраструктура и на други проекти, за които съгласно закон се допуска принудително отчуждаване.

(2) В срок 5 години от влизането в сила на този закон земите по чл. 19, ал. 1 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи не могат да бъдат предмет на други разпоредителни сделки, извън посочените в ал. 1.

§ 15. В Закона за горите (обн., ДВ, бр. 19 от 2011 г.; изм., бр. 43 от 2011 г., бр. 38, 60, 82 и 102 от 2012 г., бр. 15, 27, 66 и 109 от 2013 г., бр. 28, 53, 61 и 98 от 2014 г. и бр. 60 и 79 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 43, ал. 3 се създава т. 4:

„4. за поставяне на преместваеми санитарни и складови помещения, необходими за аквакултури и свързаните с тях дейности за обекти, регистрирани в интегрираната информационна система на Българската агенция по безопасност на храните – на лица, които са собственици или имат предоставени права за ползване на обекти и съоръжения за развъждане и отглеждане на риба и други водни организми, регистрирани са по чл. 25 от Закона за рибарството и аквакултурите и имат разрешително по чл. 46, ал. 1, т. 2 от Закона за водите – за срока на това разрешително, но не по-дълъг от 10 години; предоставената площ не може да бъде по-голяма от един декар.“

2. В чл. 43а:

а) създава се нова ал. 3:

„(3) Алинея 1 не се прилага, когато под наем се отдават имоти за спортни дейности или се предоставят площи до един декар.“;

б) досегашната ал. 3 става ал. 4 и се изменя така:

„(4) За свободните площи, останали след отдаването под наем при условията на ал. 1 и 3, се прилага редът по чл. 43.“

3. В чл. 79:

а) в ал. 1 се създава изречение второ: „Лицето подава заявление за закупуване в срок до една година от влизането в сила на акта за промяна на предназначението.“;

б) в ал. 2 в текста преди т. 1 след думите „се извършва“ се добавя „със заповед“;

в) създават се ал. 8, 9 и 10:

„(8) Правото на лицето да закупи имота с променено предназначение се погасява, когато:

1. заявлението за закупуване не е подадено в срока по ал. 1, изречение второ;

2. продажната цена не е платена в 6-месечен срок от влизането в сила на заповедта за продажба на поземления имот.

(9) В случаите по ал. 8 министърът на земеделието и храните издава заповед за отразяването на имота като горска територия, която се съобщава по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Копие от заповедта се изпраща на съответното държавно предприятие, на регионалната дирекция по горите и на съответната служба по геодезия, картография и кадастър или на

общинската служба по земеделие за нанасяне на промените в кадастралната карта или в картата на възстановената собственост. В 6-месечен срок от влизането в сила на заповедта компетентният орган по Закона за устройство на територията отменя или изменя акта, с който е утвърден съответният подробен устройствен план.

(10) Алинея 1 не се прилага при промяна на предназначението на поземлени имоти в горски територии за концесии за добив на подземни богатства.“

4. В чл. 111 се създава ал. 9:

„(9) Алинея 8 не се прилага за ползването на дървесина от горски територии, които се стопанисват и управляват от горско сдружение по чл. 183.“

§ 16. (1) Поземлените имоти в горски територии, чието предназначение е променено след 9 април 2011 г. до влизането в сила на този закон и за които дължимата цена е заплатена в определения срок, се продават на лицето, по чието искане е станала промяната на предназначението. Лицето подава заявление за закупуване в срок до една година от влизането в сила на този закон.

(2) Правото на лицето да закупи имота с променено предназначение се погасява, когато:

1. заявлението за закупуване не е подадено в срока по ал. 1, изречение второ;

2. продажната цена не е платена в 6-месечен срок от влизането в сила на заповедта за продажба на поземления имот.

(3) В случаите по ал. 2 министърът на земеделието и храните издава заповед за отразяването на имота като горска територия, която се съобщава по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Копие от заповедта се изпраща на съответното държавно предприятие, на регионалната дирекция по горите и на съответната служба по геодезия, картография и кадастър или на общинската служба по земеделие за нанасяне на промените в кадастралната карта или в картата на възстановената собственост. В 6-месечен срок от влизането в сила на заповедта компетентният орган по Закона за устройство на територията отменя или изменя акта, с който е утвърден съответният подробен устройствен план.

§ 17. Залесените и самозалесилите се земеделски земи по § 72 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на отменения Закон за горите (обн., ДВ, бр. 43 от 2008 г.; изм., бр. 54 от 2008 г.; Решение № 4 на Конституционния съд от 2008 г. – бр. 63 от 2008 г.; изм., бр. 91 от 2008 г. и бр. 80 от 2009 г.), за които до датата на влизането в сила на този закон не са издадени заповеди за включването им в държавния горски фонд и които не са предадени на общините по реда на чл. 19 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи, се включват в горските територии – държавна собственост, със заповед на министъра на земеделието и храните.

§ 18. В Закона за енергията от възобновяеми източници (обн., ДВ, бр. 35 от 2011 г.; изм., бр. 29 и 54 от 2012 г., бр. 15, 59, 68 и 109 от 2013 г., бр. 33 от 2014 г.; Решение № 13 на Конституционния съд от 2014 г. – бр. 65 от 2014 г.; изм., бр. 14, 17, 35 и 56 от 2015 г.) в чл. 18, ал. 7 думите „и притежава определен брой регистрирани животни, както и птици, от животинския тор на които се произвежда 1 kWh електрическа енергия на ден, както следва:“ се заменят с „и за всеки kW инсталирана мощност за производство на електрическа енергия от животински тор притежава необходимия брой регистрирани животни и птици, като приравнението към 1 kW инсталирана мощност е, както следва:“.

§ 19. В Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (ДВ, бр. 56 от 2015 г.) в § 20 от преходните и заключителните разпоредби думите „1 юли 2016“ се заменят с „1 януари 2016“.

Законът е приет от 43-то Народно събрание на 4 декември 2015 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Председател на Народното събрание: Цецка Цачева